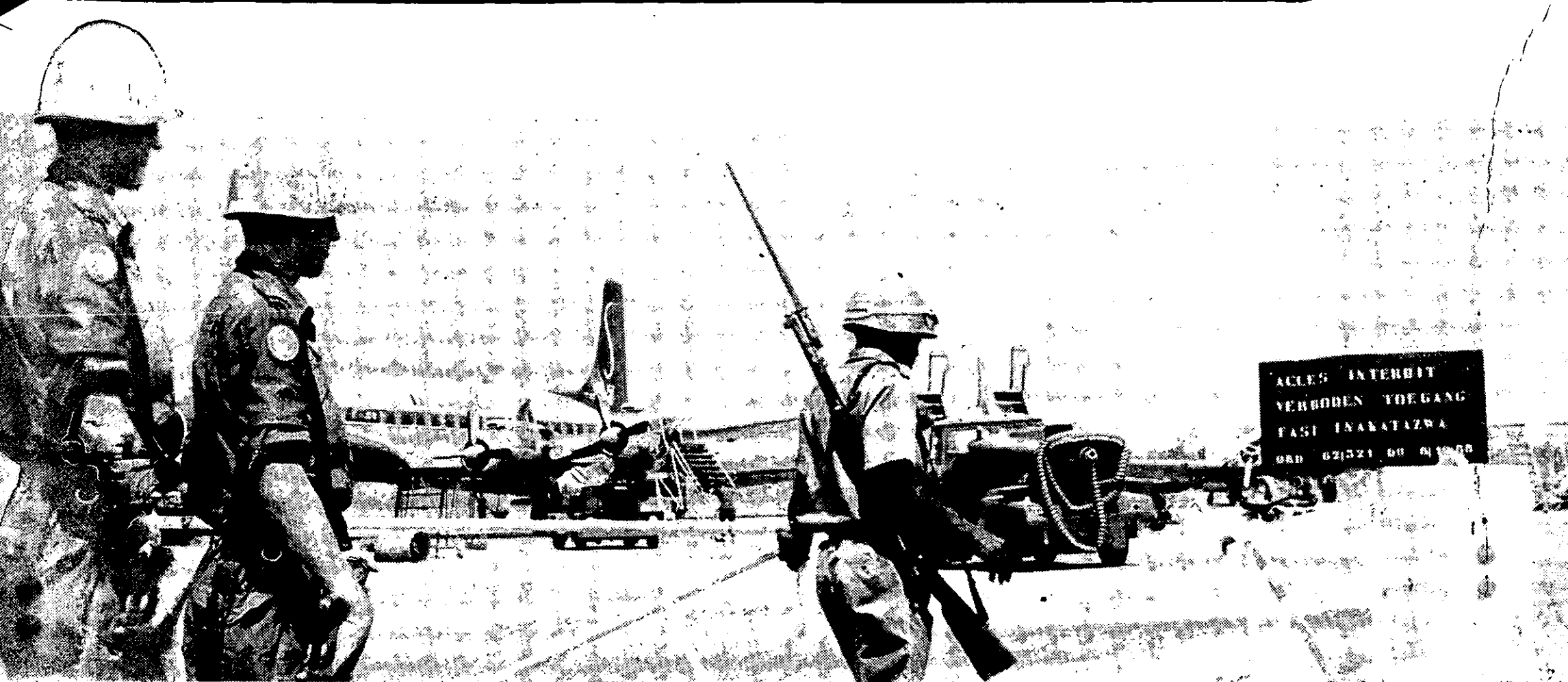

קסדות התכלת

למהות

כוחות-החירום

של האו"ם

רס"ן ד"ר מ. ליבה

הרקע

פעמיים במשך תקופה של ארבע שנים התערב ארגון-האומות-המאוחדות בכוח לשם ישובם של סכסוכים בין מדינות: במבצעי סואץ וסיני בשנת 1956 ובפרשת קונגו בשנת 1960.

לפני שניגש לחקירת הצורה אותה לבשה ההתערבות ול-סקירת האמצעים שהופעלו, עלינו לברר תחילה על מה הסתמך האו"ם, מהם התקדימים שיכלו לשמש כמורה-דרך בידי יוצרי האמצעים ששימשו בהתערבות ומהו בסיסם החוקי והמדיני. לכאורה מבוססת ההתערבות על מגילת האומות המאוחדות, אולם חקירה מעמיקה יותר מגלה שאות המגילה לא נשמרה בקפדנות; מכאן, איפוא, כי הבסיס לפעולות האו"ם במקרים שלפנינו הוא מדיני יותר מאשר חוקי.

מגילת האו"ם מחייבת הקמת צבא בין-לאומי קבוע בידי האומות המאוחדות, תחת פיקוד ועדת-מטה מורכבת מראשי-המטות של חמש המדינות החברות הקבועות במועצת-הבטחון. רעיון היסוד של חברה-לאומים — שמירת השלום והבטחון הבין-לאומיים — וכן דוגמאות היסטוריות קודמות שימשו בסיס לקביעתם של מנסחי המגילה.

מבין הדוגמאות ההיסטוריות הבולטות ביותר ניתן לציין את ליגות הנסיכים הסיניים במאה השביעית לפנה"ס; האמפרי קטיונים, הקונפדרציות והליגות ההלניות במאות השמינית והשישית לפנה"ס; מסעיה הצלב במאות ה-11—13 לסה"נ; הברית הקדושה באירופה במאה התשע-עשרה; התערבות שש המעצמות באי כרתים; הילהמשלוח האירופי נגד מרד הבוקסרים בסין; ובימינו אנו — הפעלת כוחות בין-לאומיים על-ידי חבר-הלאומים, לשם שמירת הסדר הפנימי באזורי גבול, או לשם עריכת משאלי-עם (המפורסם ביותר נערך בחבל-הסאר בשנת 1935).

הנסיון שהצטבר מכוח-החירום UNEF שימש, שלוש וחצי שנים לאחר מכן להקמת כוח-החירום בקונגו, ONUC (בשמו המלא: Opération des Nations Unies au Congo). הנסיבות הפעם היו אחרות: המאורעות שפרצו בקונגו זמן קצר לאחר מתן העצמאות לארץ זאת ב-30 ביוני 1960 והתערבות הכוחות הבלגיים. אלה שימשו יסוד לקריאת ממשלת קונגו לעזרת האו"ם (מאז נטו רבים לשכוח שכל פעולת האו"ם בקונגו באה בעקבות פניה זו). האו"ם נחלץ לעזרה בצורת הקמת כוח-החירום ושיגורו המהיר לזירת המאורעות בקונגו. בהקמת שני הכוחות מילא המזכיר-הכללי דאז, דאג האמרשלד,

UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATIONS. NATIONS UNIES.

בהתאם לדבר המגילה הוקמה ועדת-המטה מראשי-המטות הצבאיים של ארה"ב, ברה"מ, סין, אנגליה וצרפת. הועדה הגישה דו"ח למועצת-הבטחון ב-30 באפריל 1947, אך דו"ח זה לא היה שלם ואחיד. גם בוועדה עצמה וגם במועצת-הבטחון נתגלו חילוקי דעות חריפים, בעיקר בשאלות הספקת הכוחות לאו"ם, בשיטות ההכנה והאימון, הבסיסים, זכות המעבר בארצות שונות וכו'. הדו"ח נגנז ואתו נגזו גם רעיון הקמת צבא בין-לאומי קבוע.

ועדת-המטה הפסיקה לחלוטין את פעולתה בשנת 1950. מה הן הסיבות לכשלון? יש לזכור שבין חיבור המגילה בשנת 1945 לבין הפסקת פעולת הועדה חלפו חמש שנים. במשך תקופה זו חלו בעולם שינויים שהכריעו את הכף לשלילה:

- היוצרות הגושים העולמיים המנוגדים;
 - פרוץ "המלחמה הקרה";
 - כניסת העולם לעידן המלחמה הגרעינית.
- העקרונות והאידיאלים של שלום ובטחון בין-לאומיים לא עמדו עוד מול המציאות הפוליטית.
- כאשר פרצו כוחות צפון קוריאה לדרומה, בשנת 1950, נמצא האו"ם במצב של חוסר-אונים. התערבותה של ארה"ב בשטח והעדרותה של ברה"מ ממועצת-הבטחון נתנו לאו"ם הזדמנות נוחה להחליט על נקיטת אמצעים, אם כי הכלים המתאימים לכך — כוח או כוחות צבאיים בין-לאומיים — עדיין לא היו ברשותו. האו"ם סמך ידיו על פעולתה של ארה"ב וביקש השתתפות — אפילו סמלית — של מדינות נוספות. האמריקנים קיבלו את הגושפנקא הרשמית ונלחמו תחת דגל האו"ם, אם כי מלחמת-קוריאה היתה בעיקר התמודדות בין ארה"ב לבין סין-העממית. ברור לפיכך שכוח האו"ם בקוריאה לא היה אותו צבא בין-לאומי עליו מדברת המגילה. כוח זה התבסס על שיקולים מדיניים ולא על שיקולים חוקיים. עם זאת, שימש נסיון קוריאה כתקדים וכלקח בעת הקמת כוח-החירום של האו"ם בסיני.

הנסיבות שהביאו להקמת כוח-החירום של האו"ם בסיני, UNEF (בשמו המלא: United Nations Emergency Force), בנובמבר 1956 זכורים היטב לקורא הישראלי. בפני האו"ם עמדה הברירה בין מעט ומאולתר — ללא כלום. עקב לחץ-הזמן החליט האו"ם על המעט.

תפקיד ראשי ומכריע.

במקום צבא בין-לאומי אחד, הקים האו"ם בזה אחר זה שני כוחות-חירום בעלי משימות נפרדות והפועלים במסגרות נפרדות ועצמאיות לחלוטין.

עקרונות ושאלות משפטיות

בשני המקרים פעלו מקימי הכוחות לפי אותם עקרונות, אם כי ההתפתחות עתידה היתה להביא לשינויים רבים הן בהרכב והן — ובעיקר — בהפעלה. העקרונות שנקבעו הם:

● המדינות החברות הקבועות במועצת-הבטחון אינן משתתפות בכוח-החירום. עקרון זה נועד להרחיק את המעצמות הגדולות מהאזורים הרגישים ולאפשר למדינות הקטנות השתתפות רחבה; ניתן בכך ציון לחלקן החשוב בשמירה על השלום בעולם.

● היחידות הנשלחות חייבות להיות הומוגניות ובעלות עצמאות מבצעית ומנהלתית.

● נדרש שיווי משקל צבאי מסוים בין היחידות המבצעיות לבין היחידות המנהלתיות.

● שיווי משקל נדרש גם מבחינה פוליטית: שום יחידה לאומית אינה יכולה להיות בעלת עצמה צבאית ומספרית העלולה להטביע חותם לאומי על הכוח הבין-לאומי (בקביעת עקרון זה נלקח בחשבון לקח כוח האו"ם בקוריאה). לאור הקביעות הנ"ל ניתן לומר שכוחות החירום של האו"ם נבנו לפי מתכונת כוחות-המשימה.

מדינות רבות הציעו את השתתפותן בכוחות-החירום. המזכיר-הכללי של האו"ם בחר לכוח-החירום בסיני בעשר מדינות — (בראזיל, קנדה, קולומביה, דניה, פינלנד, הודו, אינדונסיה, נורבגיה, שבדיה, יוגוסלביה) ולכוח-החירום בקונגו בכ-20 מדינות.

הקמת הכוחות העמידה מספר גדול של שאלות ארגוניות, צבאיות, מדיניות ומשפטיות. להלן דוגמאות של שאלות משפטיות: סמכות האו"ם להקים ארגוני-בת; סמכות האו"ם להקים כוחות-חירום; חוקיות הקמת UNEF על-ידי העצרת; חוקיות הקמת ONUC על-ידי מועצת-הבטחון; האופי ה"התנדבותי" של ההשתתפות בכוחות-החירום; חוקיות פעולת תיהם של הכוחות; מימון כוחות-החירום; ההתערבות ה"צבאית ומצב-הלוחמות, ועוד.

- תפיסת תעלת סואץ על-ידי כוח-החירום ;
- הטלת סנקציות על ישראל, כדי להכריחה לסגת ;
- אפשרות פוליטית להשאיר את רצועת-עזה בידי ישראל ;
- פירוז כל שטח חצי-האי סיני, תוך מתן אישור להחזקת יחידות משטרה מצריות קטנות לצד כוח-החירום.

קווים אלה, כידוע, לא נתקבלו על דעת האו"מ.

מבנה כוחות החירום

צבאות לאומיים כפופים לנשיא, ראש־ממשלה, שר־בטחון — לפי החוקה והנוהג הקיימים בכל ארץ וארץ. כוחות־החירום כפופים לאורגנים הבאים של האו"מ: העצרת, מועצת־הבטחון, המזכיר־הכללי ונציגו המיוחד (בקונגו). עם זאת נשארות היחידות הלאומיות הנשלחות אל כוחות־החירום בכפיפות כללית לצבא השולח. לעובדה זו נודעות השלכות חשובות, בעיקר בשטח המשמעת המבצעית ושמירת הסוד. האופי הבין־לאומי של כוחות־החירום נבחן במטרתם ובהרכבם. הרכב בין־לאומי אידיאלי ניתן להשיג על־ידי גיוס אישי של חיילים מבלי להתחשב בלאום, דת, גזע או איזור־מוצא. האו"מ אינו יכול לעמוד בצורה זו של הרכב שפירושה — צבא־קבע בין־לאומי. כוחות־החירום הם זמניים מטבעם ואינם

TLES. UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATION

תואמים את השיטה הנזכרת. לפיכך מורכבים הכוחות מיחידות לאומיות המסופקות בהתנדבות על־ידי המדינות החברות באו"מ. מבחינת ההרכב הפנימי נחלקות היחידות הלאומיות לשני סוגים: א. יחידות אורגניות סדירות — הכוללות חיילי שירות־קבע ושירות־חובה המסופקות לכוחות־החירום ישירות מתוך הצבא של המדינה השולחת; ב. יחידות המוקמות במיוחד לשם הכללתן בכוח־החירום. יחידות אלו כוללות, לרוב, חיילי מילואים, אזרחים או חיילי שרות־קבע, המתנדבים לשרת ביחידה לתקופת השתתפותה בכוח־החירום.

ההרכב החילי של היחידות הוא מגוון, הן מתוך הדאגה

התנועה והקשר במשותף עם קנדה (כ-250 איש); היחידה הנורבגית מספקת את כוח-האדם לבית-חולים-שדה (כ-120 איש); היחידה הקנדית — את כוח-האדם למחסני חימוש, סדנאות, הנדסה, דאר, תחזוקה אווירית וחיל-האוויר; יחידות המשטרה-הצבאית מורכבות מבודדים בני כל היחידות הלאומיות, וכו'.

בהסתמך על לקח סיני נדרשו הארצות המשתתפות לספק לכוח-החירום של האו"מ בקונגו, יחידות אורגניות לצרכי סיוע ומנהלה. בנוסף הוקמו במקום יחידות מעורבות שחשיבותן רבה לאור הפעולות המבצעיות של הכוח ומרחבי הפריסה. מספר יחידות מנהלתיות זכאיות להארה מיוחדת:

מטה-הכוח מאורגן בשלשה אגפים: אג"מ, אפסנאות וכוח-אדם. עבודת-המטה נתקלה בראשיתה בקשיים, בעיקר באשר להתאמת קצינים ואזרחים בעלי רמה והכשרה שונים ודוברי שפות שונות לצוות אחיד. המטה עיבד תקנונים, פקודות-קבע, נוהלים ושיטות, טבלאות-מטה וקבע שפות רשמיות. כוח-החירום בסיני משתמש בשפה האנגלית בעוד שכוח-החירום בקונגו משתמש בשתי שפות — אנגלית וצרפתית גם יחד.

היחידות הלאומיות משרתות תקופה בת ששה חודשים, או שנה, לפי הנוהג הנקבע על-ידי ארץ-האם. הן מוחלפות על-ידי יחידות רעננות תוך שיתוף-פעולה מנהלית בין האו"מ,

UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATIONS. NATIONS UNIES.

● יחידות קשר הוקמו על-ידי כוח-האדם קנדי, אירי והודי ובתוספת טכנאים מהשירות הנייד של מזכירות-האו"מ.

● שירותי הבריאות פותחו במיוחד וכוללים ביי"ח-שדה הודי, ביי"ח איטלקי, ביי"ח אוסטרי, שירותי רפואת-שיניים ומחסן מרכזי של חומרי-רפואה.

● חיל-האוויר ממשי הוקם ליד מטה-הכוח (כ-40 מטוסים ו-10 הליקופטרים) ומונה יחידות תחזוקה, צותי-קרקע, שדות-תעופה וקשר. המטוסים וכוח-האדם מסופקים על-ידי איטליה, הודו, שבדיה, נורבגיה, בראזיל, ארגנטינה וניו-זילנד. המטות, יחידות המנהלה והסיוע תרמו לגיבוש אופנים הבין-לאומי של הכוחות ולראשית תהליך של יצירת צבא בין-לאומי. בתהליך זה עומדות למכשול שיטות ההחלפה והחזרת יחידות הנהוגות מדי פעם על-ידי המדינות המשתתפות.

מטה הכוח והמדינה המשתתפת; ההוצאות הכספיות הכרוכות בכך מכוסות על-ידי האו"מ. ארצות מספר מחליפות באחת את כל החיילים, אחרות נוהגות להחליף מחציתם בכל פעם; ארצות בודדות מבצעות את ההחלפה בצורה שוטפת ובמשך כל השנה, כדי לשמור על רצף הפעולה של הכוח. רצף זה נפגע תכופות שהרי הכל מתחלפים: החיילים, המפקדים, היחידות המנהלתיות וקציני-המטה.

בעיה מיוחדת מהווים המטות והיחידות המנהלתיות. העקרון הראשוני בדבר עצמאות מנהלתית של היחידות לא נשמר והכוחות נאלצו להקים יותר ויותר יחידות סיוע ומנהלה ולדרוש שליחת תגבורות מתאימות מהמדינות המשתתפות. כוח-החירום בסיני הרכיב יחידות מעורבות, לדוגמה: היחידה ההודית מספקת את כוח-האדם לבסיסי הציוד והמזון, למוע"דונים ולקנטינות וכן את כוח-האדם ליחידות התובלה, בקרת

פעולות כוחות-החירום

בין הרצועה לבין חוף ים-סוף ליד אילת מובטח על-ידי רשת בת שמונה משלטים הקשורים ביניהם ב-16 פטרולים ממוכנים. היחידות המשתתפות הן קנדיות ויוגוסלביות. משלט בודד בגודל מחלקה מוצב בשרם-א-שיח' ותפקידו להבטיח את חופש השיט הישראלי והבין-לאומי במיצרי תירן. נוסף לאלה מקוימים סיורי-אוויר לאורך כל הגבול על-ידי יחידה קנדית המונה שלושה מטוסים מסוג דקוטה וארבעה מטוסי-אوتر. מטה-הכוח נמצא בעזה, בסיסי מנהלה — בקסימה ורפיח ובסיס אווירי באל-עריש. כוח-החירום בסיני מפקח על שמירת-השקט, משתדל למנוע הסתננות לישראל ורושם את תקריות הגבול השונות.

מבחינה מסוימת משמש הכוח תחליף למשקיפי האו"מ ולועדת שביתת-הנשק המעורבת הישראלית-מצרית, שישראל אינה מכירה בקיומה.

כוח-החירום בקונגו

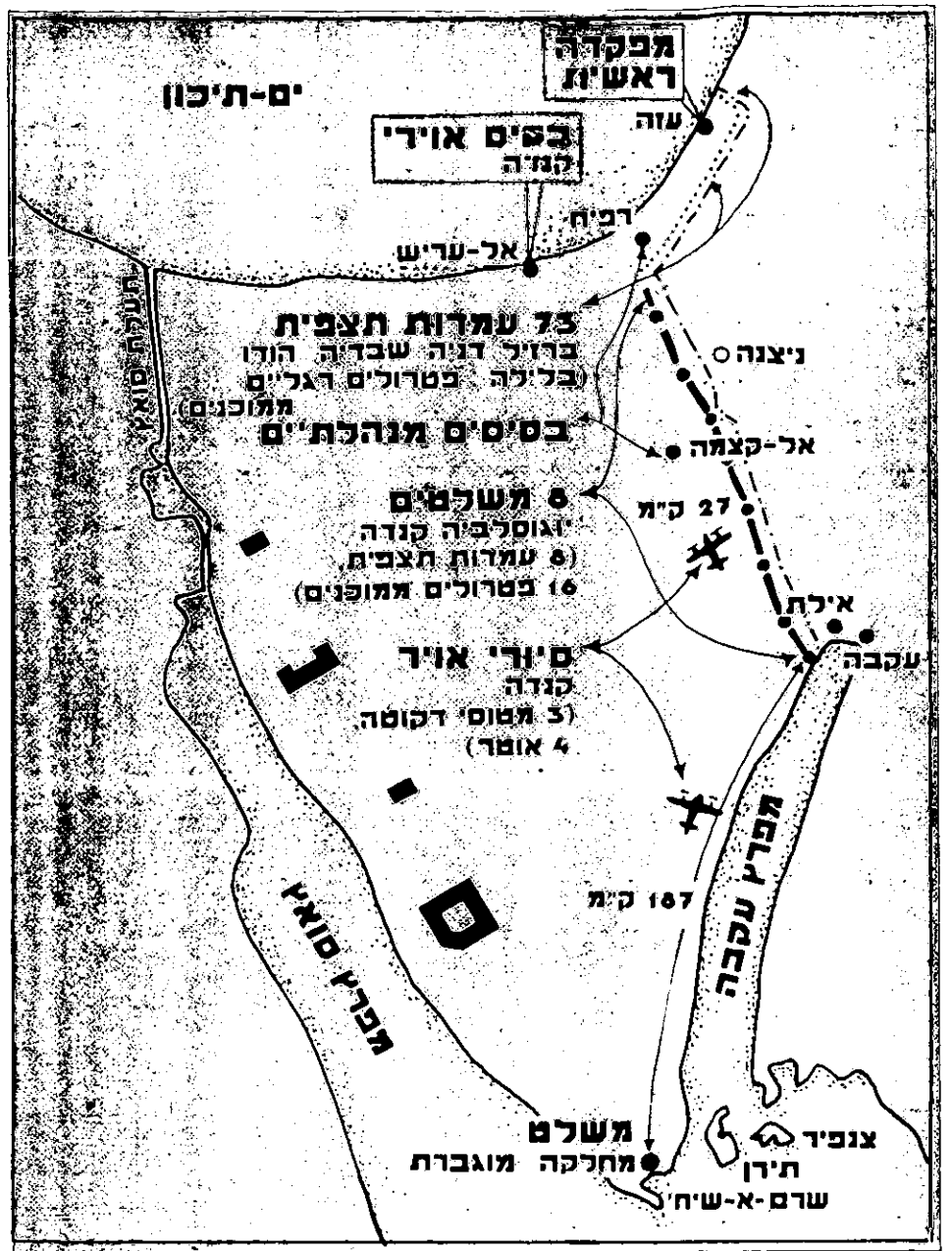
המשימות שהוטלו על כוח-החירום בקונגו על-ידי מועצת הבטחון הן: עזרה לממשלת קונגו; הבטחת פינוי הכוחות

כוח-החירום בסיני

המשימות שהוטלו על כוח-החירום בסיני על-ידי העצרת הן: להבטיח את הפסקת האש בין כוחות צרפת ואנגליה ובין מצרים מזה ובין צה"ל לצבא המצרי מזה; לשמור על השקט והשלום על-ידי התפרסות לאורך הגבול ולאורך קו שביתת-הנשק בין ישראל לבין מצרים, כולל רצועת חוף ים-סוף ומיצרי תירן.

הכוח כולו הוצב מהצד המצרי של הגבול. בשלב הראשון של פעולתו עסק כוח-החירום בתפקידים כגון: שמירת הסדר בתעלת-סואץ ובעיקר בערים מספר; החלפת שבויים בין כוחות צרפת, אנגליה וישראל לבין מצרים (החלפת 3 שבויים ישראליים בכ-5000 שבויים מצריים); טיפול בפליטי עזה; הבטחת המנהל ברצועת-עזה למשך תקופה קצרה ועוד. פריסת הכוח לאורך הגבול וקו שביתת-הנשק מכסה 458 ק"מ. לאורך הרצועה מקוימת רשת בת 73 עמדות-תצפית, בכל אחת מהן שני חיילים. בלילה מוחלפות העמדות ברשת של פטרולים רגליים וממוכנים. משתתפות בפיקוח על קו שבה"נ יחידות בראזיל, דניה, נורבגיה, שבדיה והודו. הגבול

פעולות אלה יצרו בעיות ארגוניות ומבצעיות בתוך הכוח והעמידו בסכנה את קיום הכוח ואף את קיום האו"ם בכללו. כי רב היה מספרן של המדינות שהסתייגו משיטות הטיפול של האו"ם בענין זה. האו"ם נאלץ להסוות חלק מפעולותיו במסוה של הגנה או של התקפת־מנע. דבר זה מצא את ביטויו בספרו של או־ברייאן, מי שהיה נציגו של המזכיר־הכללי בקטנגה — ספר שגרם בשעתו לפולמוס חריף בינו לבין מזכירות האו"ם. הצלחתו של כוח־החירום בפעולות הצבאיות נגד החבל הפורש קטנגה עשויה לשמש תקדים לגבי העתיד.

ההערכות הראשונות לא התחשבו במיוחד בבעיות מנהלה וכוח־אדם. אולם חיש־מהר הסתבר שהכוחות התעצמו; פעור־לותיהם חייבו מתן סיוע מנהלתי ואופרטיבי; כוח־האדם הרב דרש פתרון לבעיות אישיות ולבעיות מוראל. את הבעיות הראשונות היוו כלי־הרכב, הציוד והחימוש השונים שסופקו ליחידות על־ידי המדינות. התקנים, טפסי האפסניה וכוח־האדם, שיטות האספקה והצרכים בציוד, מזון, סעד, דת ורפואה — כל אלה היו שונים ומגוונים.

UNITED NATIONS. UNITED NATIONS. UNITED NATIONS. UNITED NATIONS. UNITED NATIONS. UNITED NATIONS.

ב־1957 נמצאו ברשות כוח־החירום בסיני 1100 כל־רכב מסוגים שונים, רובם בלתי מתאימים לתנאי השדה והמדבר. כל־רכב אלה יצרו בעיות של תחזוקה, חלקי־חילוף, דלק ושמנים — שנפתרו אך לא־טן. בנוסף לכך היו ברשותם 12 מטוסים על כל בעיות התחזוקה שלהם. הציוד האישי נשאר לאומי ואילו פריטים מספר ספקו על־ידי האו"ם וכן כל הציוד היחידתי, ציוד מועדונים וקנטינות. בשנת 1960 נערך

ההוצאה השנתית עלתה עד ל־20 מליון דולאר לגבי הכוח שבסִי-
ני ול־120 מליון דולאר לגבי הכוח בקונגו. גודל ההוצאה ומיעוט
ההכנסה יצרו גרעון שהמוכירות לא יכלה לכסותו. המזכיר
הכללי החדש — אר־טנט, קיבל אישור להוצאת שטרות חוב
של האר״מ אך גם בכך לא נמצא הפתרון. העצרת החליטה
לפנות אל בית־הדין הבין־לאומי בהאג לשם מתן חות-
דעת. בית־הדין קבע בחות־דעתו מה־20 ביולי 1962, כי
ההוצאות הקשורות בהחזקת כוחות־החירום הן חוקיות וכי

UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATIONS. NATIONS UNIES. UNITED NATITIONS. NAT

ההכנסות לתקציב זה נקבעו מתוך תקציב מיוחד, מקביל לאחוזי ההשתתפות של המדינות בתקציב הכללי של האו"מ ומתוך תרומות. מרבית מדינות האו"מ הזניחו את השתתפותן ומעטות בלבד תרמו בהתנדבות. למעשה, נשען תקציב הכוחות על תרומותיה של ארה"ב, בעוד צרפת וברה"מ מסרבות להשתתף מתוך נימוקים פוליטיים (ביחוד לגבי קונגו).

תקנון פקידי האו"מ מחייב שמירת סוד על פעולותיהם במסגרת הארגון. תקנון כוח־החירום קובע את אותה החובה. לגבי חיילים, שמירת הסוד הנה דרישה טבעית הנהוגה בכל הצבאות. אולם מסתבר שדוקא בכוח־החירום של האו"מ, מקום בו נפגשים יחדיו תקנון האו"מ והנהוג הצבאי, נשאר חלל ריק בשלב הביצוע. מפקדי־היחידות הלאומיות מקיימים

בקונגו, והעבירה לפני כן את כל נשקה לידי אנשי גיוזגה שהתנגדו לכוח-החירום.
אף החלפת היחידות מהה בעיה חמורה הנובעת מהאופי הזמני של כוחות-החירום.

התערבות בעניינים הפנימיים

כוחות-החירום של האו"מ נועדו להשפיע בעצם נוכחותם. נוסחה זו כוחה יפה, במידה רבה, בסיני. אולם אין הדבר כך בקונגו, מקום שם התנאים המקומיים והאויב הפוטנציאלי חייבו הקמת כוח בעל כושר מבצעי. כוח-החירום הנמצא בכל מקום בקונגו נדרש להתערב בעניינים הפנימיים של קונגו, של הממשלה ושל החבלים השונים — וכן עשה לרוב. כל

נקיטת צעד בסכסוך בין היריבים בשלטון, או בין הממשלה לבין החבלים הפורשים, התפרשה מיד כתמיכה גלויה באחד הצדדים וגררה שרשרת תגובות. כוח-החירום הותקף מעל במות פוליטיות שונות ומעל במת האו"מ.
בעיה מיוחדת היתה ההתערבות של יחידות לאומיות לצד חלק או פלג במדינה. ההתערבות של יחידות גאנה וגניאה, תוניסיה ומרוקו ובמיוחד מצרים, בניגוד לדעת האו"מ, העמידה בסכנה את כלל פעולת האו"מ, בקונגו. אף ההחלטה של כוח-החירום בקונגו — והאישור של מועצת-הבטחון והעצרת — בדבר נקיטת פעולות צבאיות, משמשת עד היום נושא לחיצי הביקורת של מדינות שונות. היא מעמידה בפני המדינות המשתתפות שאלות של מצב הלוחמות, גורל הלוחמים, הנפגעים והשבויים, ועוד.

ל סיכום

ההגנה של ארצות הצפון החליטה על הקמת כוחות יעודיים לאו"מ במסגרת הצבאות הלאומיים; ב. המזכיר-הכללי של האו"מ יצא — בעת הרצאה באוניברסיטה בארה"ב ב-16 ביוני 1963 — בקריאה למדינות החברות באו"מ להכין יחידות יעודיות כגון אלו.
ובינתיים משמשים הנסיון והלקח שהצטברו משני כוחות-החירום: קבוצת המשקיפים הנשלחת בימים אלה לתימן מקבלת יותר ויותר את הממדים ואת האופי של כוח-החירום.

עתיד כוחות-החירום של האו"מ הינו יותר בגדר שאלה של ניחוש מאשר של קביעה מסתברת. כוחות-החירום הקיימים נוסדו כדי למלא משימות ולפי המקובל, עם העלם המשימות צריכים היו אף הכוחות להפסיק להתקיים. בינתיים הפכו כוחות-החירום, כדברי נציג מקסיקו במועצת-הבטחון, "לכוחות זמניים של קבע". מועטים הסיכויים שיוחלפו בזמן הקרוב בצבא קבוע, כדרישת מגילת האומות-המאוחדות, אם כי נעשו לאחרונה שני צעדים חשובים בכיוון זה: א. מועצת-

UNITED NATIONS EMERGENCY FORCE

FORCE D'URGENCE DES NATIONS UNIES

قوة الطوارئ التابعة للأمم المتحدة

חיל או"ם לשעת חירום

No. _____ ר.מ.מ.ד.

This is to certify that the bearer, whose signature appears hereon, is a member of the United Nations Emergency Force.

Le soussigné certifie que le porteur de la présente carte, dont la signature figure ci-après, est membre de la Force d'urgence des Nations Unies.